

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 4 stycznia 1947 r.

Nr 1

TREŚĆ

ROZPORZĄDZENIE

Poz.: 1 — Ministra Skarbu z dnia 12 grudnia 1946 r., w sprawie wykonania dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o wyrobie, sprzedaży oraz opodatkowaniu napojów winnych (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 396), wydane co do §§ 24—28 i 79—87 w porozumieniu z Ministrem Apropowizacji i Handlu

1

1

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 12 grudnia 1946 r.

w sprawie wykonania dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o wyrobie, sprzedaży oraz opodatkowaniu napojów winnych (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 396), wydane co do §§ 24—28 i 79—87 w porozumieniu z Ministrem Apropowizacji i Handlu.

Na podstawie art. 1, 2, 5, 6, 7, 10, 12, 13, 14, 16, 33 i 34 dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o wyrobie, sprzedaży oraz opodatkowaniu napojów winnych (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 396) zarządza się, co następuje:

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Powołane w rozporządzeniu niniejszym:

- a) artykuły bez bliższego określenia — oznaczają artykuły dekretu z dnia 13 czerwca 1946 r. o wyrobie, sprzedaży oraz opodatkowaniu napojów winnych (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 396);
- b) paragrafy bez bliższego określenia — oznaczają paragrafy rozporządzenia niniejszego.

2. Ilęć w rozporządzeniu niniejszym jest mowa o dekreście bez bliższego określenia, rozumieć należy dekret z dnia 13 czerwca 1946 r. o wyrobie, sprzedaży oraz opodatkowaniu napojów winnych (Dz. U. R. P. Nr 73, poz. 396).

3. Skrótó oznaczają:

- a) „kontrola akcyzowa“ — rejon kontroli akcyzowej,
- b) „wytwórnia“ — wytwórnię napojów winnych,
- c) „wolny skład“ — wolny skład napojów winnych.

§ 2. Od wydanych w pierwszej instancji orzeczeń władzy akcyzowej można wnieść odwołanie do władzy bezpośrednio wyższej, której decyzja w administracyjnym toku instancji jest ostateczna. Odwołanie powinno być wniesione za pośrednictwem władzy, która wydała o-

rzeczenie, w ciągu 14 dni, licząc od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

§ 3. Rokiem obrachunkowym dla wytwórni i wolnych składów jest rok kalendarzowy.

Zasady klasyfikacji win naturalnych i sztucznych, konserwacja oraz wzmacnianie win naturalnych i miodu pitnego.

§ 4. 1. Wino owocowe powinno wykazać przy analizie chemicznej na 1 litr nie mniej niż 15 gramów ekstraktu bezcukrowego i 1,5 grama popiołu, pochodzącego z owoców lub jagód wziętych do wyrobu wina.

2. Wino rodzynkowe powinno wykazać przy analizie chemicznej na 1 litr nie mniej niż 12 gramów ekstraktu bezcukrowego i 1,3 grama popiołu, pochodzącego z rodzynek, wziętych do wyrobu wina.

3. Dodawanie spirytusu do win naturalnych oraz miodu pitnego dozwolone jest jako zabieg zmierzający do wzmocnienia półfabrykatów z zakończoną fermentacją przy przerobieniu ich na gatunki słodkie o wyższej mocy lub do konserwacji tych napojów.

4. Wina owocowe i rodzynkowe, nie odpowiadające warunkom, wymienionym w ust. 1 i 2, oraz wszelkie napoje winne z dodatkiem spirytusu, nie odpowiadające warunkom wymienionym w ust. 3, zalicza się do win sztucznych.

5. Wino, wyrobione z rzewienia (Rheumesculentum), zalicza się pod względem podatku spożywczego do win owocowych.

Wyrób napojów winnych domowym sposobem.

§ 5. Dla użytku we własnym gospodarstwie wolno wyrobić w ciągu roku domowym spo-

sobem nie więcej niż 100 litrów napojów winnych łącznie z posiadanym już zapasem.

Napoje takie nie mogą być przedmiotem obrotu handlowego.

Napoje winne niezdatne do spożycia.

§ 6. Napoje winne, niezdatne do spożycia z powodu zepsucia się przed uiszczeniem od nich podatku, wolne są od podatku pod warunkiem zniszczenia ich pod nadzorem dwóch urzędników kontroli akcyzowej, wyznaczonych przez urząd akcyzowy. W tym celu przedsiębiorca wytwórni lub wolnego składu obowiązany jest donieść o zepsuciu się napojów winnych kontroli akcyzowej w ciągu 5 dni od chwili stwierdzenia niezdatności tych napojów do spożycia. Urząd akcyzowy może uzależnić zniszczenie napojów winnych ze zwolnieniem od podatku od wyników analizy próbki zepsutego napoju, pobranej przez urzędników kontroli akcyzowej i przesłanej przez przedsiębiorcę po nałożeniu zabezpieczeń urzędowych do zbadania na jego koszt w laboratorium chemicznym Państwowego Monopoli Spirytusowego. Na okoliczność zniszczenia napojów winnych spisują urzędnicy kontroli akcyzowej protokół w dwóch egzemplarzach, z których jeden dołączają do akt przedsiębiorstwa jako dowód rozchodu określonej ilości napojów winnych bez podatku. Protokół podpisuje również przedsiębiorca.

Zniszczenie napojów winnych wskutek nieprzewidzianego wypadku.

§ 7. 1. Napoje winne, które uległy zniszczeniu wskutek nieprzewidzianego wypadku przed uiszczeniem od nich podatku w wytwórni, w wolnym składzie lub w czasie przewożu ich pod wężem podatku, wolne są od podatku pod warunkiem, że przedsiębiorca uczynił zadość wymaganiu, określone w ust. 2, oraz udowodnił fakt zniszczenia i ilość zniszczonego napoju winnego.

2. O wypadku zniszczenia napojów należy w ciągu 24 godzin od chwili otrzymania wiadomości o powyższym fakcie zawiadomić najbliższą kontrolę akcyzową, która po sprawdzeniu doniesienia przedsiębiorcy i przeprowadzeniu dochodzeń przedkłada sprawę urzędowi akcyzowemu do decyzji.

Zużycie napojów winnych do wyrobu octu i spirytusu.

§ 8. 1. Na nabycie nieopodatkowanych napojów winnych do wyrobu octu lub spirytusu potrzebne jest zezwolenie urzędu akcyzowego właściwego dla siedziby przedsiębiorstwa, w którym napoje winne mają być zużyte.

2. Napoje winne, przeznaczone do wyrobu octu lub spirytusu, podlegają skażeniu pod nadzorem dwóch urzędników kontroli akcyzowej lub celnych i to przed dokonaniem odprawy napojów winnych pod wężem podatku z wy-

twórni lub wolnego składu albo po odprawie celnej, lecz przed wydaniem tych napojów do wolnego obrotu.

§ 9. 1. Celem uzyskania zezwolenia na nabycie nieopodatkowanych napojów winnych (§ 8) przedsiębiorca winien złożyć podanie do urzędu akcyzowego. W podaniu należy wymienić: firmę i siedzibę przedsiębiorstwa, cel, na jaki napoje winne mają być zużyte, oraz wytwórnię (wolny skład), w której napoje winne mają być nabyte.

2. Napoje winne, przeznaczone do wyrobu spirytusu w gorzelniach, podlegają skażeniu solą jadalną, w ilości 2 kg na 100 l napoju. Skażenie powinno być dokonane w ten sposób, aby sól użyta do skażenia dokładnie rozpuściła się w płynie skażonym.

3. Napoje winne, przeznaczone do wyrobu octu, muszą być skażone w taki sposób, ażeby zawierały przynajmniej 20 gr bezwodnego kwasu octowego na 1 l bądź na 1 kg płynu. Skwaśniałe napoje nie podlegają dodatkowemu skażeniu, jeśli zawierają wymienioną wyżej ilość kwasu octowego, w przeciwnym razie podlegają skażeniu uzupełniającemu.

4. Na okoliczność skażenia napojów winnych sporządza się protokół w 3 egzemplarzach, który podpisują przedsiębiorca wytwórni lub wolnego składu bądź jego zastępca oraz nadzorujący skażenie urzędnicy kontroli akcyzowej. Przy skażeniu napojów winnych sprawozdanych z zagranicy protokół podpisują urzędnicy celni dokonujący odprawy celnej. Jeden egzemplarz protokołu powinien być dołączony do akt wytwórni lub wolnego składu bądź do akt urzędu celnego, drugi dołącza się do dokumentów towarzyszących przesyłce, trzeci zaś przesyłają urzędnicy urzędowi akcyzowemu, który wydał zezwolenie na nabycie napojów winnych bez podatku.

§ 10. Zabrania się używania napojów winnych do innego celu, aniżeli ten, do którego napoje te zostały zwolnione od podatku.

Wymiar podatku.

§ 11. Za podstawę do wymiaru należnego Skarbowi Państwa podatku od napojów winnych służy ich rodzaj, objętość, wyrażona w butelkach o pojemności ustalonej w art. 3 ust. 4, a o ile chodzi o wina gronowe — nadto zawartość alkoholu.

§ 12. 1. Od napojów winnych, wyrobionych w kraju, podatek wymierza urząd akcyzowy.

2. Od napojów winnych, sprowadzonych z zagranicy, podatek wymierza urząd celny, dokonujący odprawy celnej, na podstawie wyroku rewizji celnej, o ile zaś takie napoje zostaną przez urząd celny przekazane pod wężem

podatku, właściwość do wymiaru podatku przechodzi z chwilą przyjęcia ich przez wytwórnię lub wolny skład na urząd akcyzowy, terytorialnie właściwy dla przedsiębiorstwa, któremu napoje winne zostały przekazane.

Płatność i sposób uiszczania podatku.

§ 13. 1. Przez wydanie do wolnego obrotu (art. 4 ust. 1) rozumie się wydanie napojów w naczyniach z pomieszczeń wytwórni lub wolnego składu, przeznaczonych do przechowywania tych produktów.

2. W razie wątpliwości co do rodzaju i ilości sprowadzonego z zagranicy napoju winnego, zawartego w butelkach, urzędnicy celni pobierają z każdego rodzaju napojów winnych zbutełkowanych po dwie próby celem zbadania, przy czym mają zastosowanie przepisy o postępowaniu celnym zarówno co do sposobu pobierania i badania prób, jak i wydania napojów winnych do wolnego obrotu.

3. W przypadku dokonywania pod nadzorem urzędników celnych rozlewu napojów winnych, sprowadzonych z zagranicy w innych naczyniach niż butelki, w magazynach celnych lub w składach celnych podatek uiszcza się na podstawie wyników ostatecznej odprawy celnej.

§ 14. 1. Opaski podatkowe dla napojów winnych należy nabywać w kasie urzędu skarbowego bądź celnego; kasa wydaje opaski na mocy zaświadczenia urzędu akcyzowego (wzór Nr 1), stwierdzając w księdze poboru opasek podatkowych (wzór Nr 2) wydanie opasek.

2. Niezwłocznie po wykupieniu opaski powinny być oznaczone pieczęcią firmową wytwórni lub wolnego składu, a przy przywozie napojów winnych z zagranicy — pieczęcią urzędu celnego.

§ 15. 1. Opaska podatkowa dla napojów winnych składa się z dwóch części:

- a) jedną część opaski nakleja się na szyję butelki w taki sposób, aby otwarcie butelki bez przerwania opaski było niemożliwe. Środek opaski ma być przy tym umieszczony na korku a obydwie końce mają pionowo opadać po przeciwnych bokach szyjki poniżej ewentualnego zamknięcia kapslowego, gdzie muszą przylegać bezpośrednio do szkła butelki przynajmniej na długości 2 cm;
- b) drugą część opaski nakleja się poziomo wokół szyjki butelki na szkło poniżej ewentualnego zamknięcia kapslowego i na obydwu końcach opaski pionowej tak, aby pozostały one od dołu widoczne.

2. Do opodatkowania napoju winnego, podlegającego wyższej stopie podatkowej, można

użyć dwu opasek o niższej stopie podatkowej. W takim przypadku pionowe części opasek nakleja się na krzyż tak, aby ich prostopadłe skrzyżowanie się następowało na korku butelki, poziome zaś części opasek nakleja się jedną nad drugą powyżej dolnych końców pionowych części opasek.

3. Minister Skarbu może wprowadzić drogą zarządzenia obowiązek używania określonego rodzaju kleju do nalepiania opasek podatkowych na butelkach.

§ 16. 1. Przy przywozie napojów winnych z zagranicy naklewanie opasek na butelkach odbywa się pod nadzorem urzędników celnych przed wydaniem do wolnego obrotu.

2. Naklewanie opasek na butelkach z napojami winnymi w wytwórni lub wolnym składzie odbywa się przed wydaniem napojów do wolnego obrotu z tych przedsiębiorstw.

§ 17. 1. Naderwane lub uszkodzone opaski podatkowe nie mogą być używane do naklejania na butelki z napojami winnymi, ani też nie mogą być wymieniane w kasie urzędu skarbowego. O uszkodzeniu opasek należy zawiadomić kontrolę akcyzową, która wyznaczy urzędnika do nadzoru nad zniszczeniem tych opasek.

2. Protokół o zniszczeniu uszkodzonych opasek dołącza się do ksiąg przedsiębiorstwa jako dokument rozchodu tych opasek.

§ 18. 1. Napoje winne, przeznaczone na wywóz za granicę w beczkach, mają być po opłaceniu od nich podatku gotówką w kasie urzędu skarbowego lub za pośrednictwem P.K.O. przekazane pod urzędowym zabezpieczeniem do wyjściowego urzędu celnego.

2. Przedsiębiorstwo, wysyłające takie napoje winne, obowiązane jest wystawić świadectwo przewozowe według wzoru Nr 11, na którym urzędnik kontroli akcyzowej, dokonujący odprawy przesyłki, potwierdza za podpisem i pod pieczęcią uiszczenie podatku.

Kredytowanie podatku.

§ 19. 1. Podatek od napojów winnych, wydawanych z wytwórni lub wolnego składu, może być zakredytowany przedsiębiorcy przez izbę skarbową. Zezwolenie na korzystanie z kredytu wydaje się na okres roku obrachunkowego z prawem cofnięcia każdego czasu bez podania powodów.

2. Podatek może być zakredytowany na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.

3. Termin kredytu liczy się od pierwszego dnia miesiąca, następującego po miesiącu, w którym pobrano na kredyt opaski podatkowe.

4. Zakredytowany podatek płatny jest najpóźniej w dniu upływu terminu kredytu, a je-

śli na ten termin przypada niedziela lub święto, najpóźniej najbliższego dnia powszedniego.

5. W miarę spłaty zakredytowanego podatku kredyt wznawia się w okresie, na który został udzielony, jeżeli złożone zabezpieczenie nie uległo zmniejszeniu lub wygaśnięciu.

§ 20. Od zakredytowanych kwot pobiera się odsetki w wysokości 6% w stosunku rocznym.

§ 21. 1. Kredyt ma być zabezpieczony w sposób i na warunkach, które określa Minister Skarbu w drodze zarządzenia.

2. Jeżeli zabezpieczenie kredytu nastąpiło przez porękę instytucji kredytowej, kredyt gasnie, gdy wobec poręczającej instytucji otwarto postępowanie w przedmiocie ogłoszenia upadłości.

§ 22. Przedsiębiorca korzystający z kredytu podatku od napojów winnych obowiązany jest prowadzić księgę zakredytowanego podatku według wzoru Nr 9.

§ 23. Niedotrzymanie terminu płatności zakredytowanego podatku powoduje ściągnięcie w trybie egzekucji administracyjnej całej zakredytowanej sumy podatku.

Zezwolenia.

§ 24. 1. Przewidziane w art. 6 i 12 zezwolenie na prowadzenie wytwórni lub wolnego składu napojów winnych wydaje się osobie fizycznej lub prawnej z oznaczeniem siedziby przedsiębiorstwa.

2. Zezwolenie nie może być odstępowane innym osobom.

3. Zezwolenie wydaje się na czas nieograniczony.

§ 25. Nie mogą otrzymać zezwoleń, o których mowa w § 24, osoby:

1) nie posiadające pełnej zdolności do działań prawnych;

2) znajdujące się w stanie upadłości lub pod nadzorem sądowym;

3) skazane:

a) za umyślne uszczuplenie dochodów Skarbu Państwa lub inne przestępstwa z chęci zysku;

b) za przestępstwa pospolite, nie objęte pkt a), na karę pozbawienia wolności ponad 3 miesiące.

§ 26. Zezwolenie, wymienione w § 24, wygasa:

a) w razie nieuruchomienia zakładu w ciągu 6 miesięcy od daty wydania zezwolenia, o ile Minister Skarbu nie wyrazi zgody na późniejsze uruchomienie zakładu;

b) w razie śmierci osoby fizycznej lub likwidacji osoby prawnej, posiadającej zezwolenie;

c) w razie zrzeczenia się zezwolenia przez osobę uprawnioną;

d) jeśli przedsiębiorstwo będzie nieczynne dłużej niż 6 miesięcy, nie zmuszone do tego siłą wyższą.

§ 27. 1. Zezwolenie, o którym mowa w § 24, może być cofnięte:

1) bez wypowiedzenia:

a) gdy zajdą lub zostaną ujawnione okoliczności przewidziane w § 25,

b) w razie naruszenia przepisów art. 17 ust. 1—3 i 6;

2) za 3-miesięcznym wypowiedzeniem, w razie naruszenia innych przepisów dekretu lub niniejszego rozporządzenia;

3) bez podania powodów, za 6-miesięcznym wypowiedzeniem, przy czym — o ile chodzi o wytwórnię — w porozumieniu z Ministrem Aproprowizacji i Handlu.

2. Cofnięcie zezwolenia nie uzasadnia jakichkolwiek roszczeń o odszkodowanie z tytułu ewentualnych strat, poniesionych w związku z likwidacją przedsiębiorstwa.

§ 28. Osoba, ubiegająca się o zezwolenie, powinna złożyć w urzędzie akcyzowym podanie do którego ma być dołączony opis i plan sytuacyjny przedsiębiorstwa oraz pomieszczeń stykających się z nim. W podaniu należy wyszczególnić:

a) nazwisko i imię lub firmę zgodnie z rejestrem handlowym,

b) rodzaj przedsiębiorstwa i dokładny adres,

c) przewidywaną zdolność produkcyjną bądź przeciętny, miesięczny, magazynowany zapas napojów winnych,

d) ewentualnie rodzaj ofiarowanego zabezpieczenia,

e) kwalifikacje fachowe wnoszącego podanie.

Wolne składy.

§ 29. Wolny skład może być uruchomiony jedynie w siedzibie rejonu kontroli akcyzowej, przy czym przewidywany stały zapas napojów winnych musi wynosić przynajmniej 5.000 l.

§ 30. 1. Wolne składy mogą być otwierane tylko w pomieszczeniach, uznanych przez urząd akcyzowy za odpowiednie; nie mogą one posiadać bezpośredniego połączenia z jakimkolwiek innym przedsiębiorstwem lub mieszkaniem prywatnym.

2. Pomieszczenia, w których odbywa się magazynowanie i ewentualnie rozlew napojów winnych, powinny być przystosowane do urzędowego zamknięcia. Okna i inne otwory w tych pomieszczeniach powinny być zaopatrzone w siatkę drucianą i urzędowo zabezpieczone.

3. Przeprowadzanie zmian w urządzeniu pomieszczeń wolnego składu może się odbywać tylko za zgodą urzędu akcyzowego.

§ 31. 1. Dla zabezpieczenia ewentualnych roszczeń Skarbu Państwa, mogących powstać w związku z prowadzeniem wolnego składu, przedsiębiorca obowiązany jest złożyć przed otwarciem wolnego składu zabezpieczenie w formie, ustalonej przez Ministra Skarbu dla zabezpieczenia kredytu podatku od napojów winnych (§ 21).

2. Wysokość zabezpieczenia powinna odpowiadać połowie sumy podatku przypadającego od najwyższej ilości napojów winnych, jaka może znajdować się w wolnym składzie. Minister Skarbu może zezwolić na obniżenie wysokości zabezpieczenia.

3. Wolny skład może być uruchomiony dopiero po złożeniu przepisowego zabezpieczenia.

Wytwórnice.

§ 32. Za wytwórnice napojów winnych uważa się przedsiębiorstwo, produkujące napoje, wymienione w art. 1, bądź bezpośrednio z surowców, bądź też z innych napojów winnych (przerób win naturalnych na wina musujące lub gazowane).

§ 33. 1. Wytwórnice nie mogą mieć bezpośredniego połączenia z innymi przedsiębiorstwami przemysłowymi lub handlowymi ani z mieszkaniami prywatnymi.

2. W wytwórnicach nie wolno przechowywać ani ustawiać aparatów destylacyjnych.

3. Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Apropozycji i Handlu może udzielać zezwoleń na połączenie wytwórnicy z innymi przedsiębiorstwami przemysłowymi.

§ 34. 1. Wytwórnica powinna posiadać następujące pomieszczenia:

- a) do przeprowadzania fermentacji głównej (w tym samym pomieszczeniu może być dokonywane tłoczenie soków oraz przygotowywanie zacierów), przy produkcji zaś miodu pitnego — lokal do przygotowania brzojki miodowej;
- b) do przechowywania odfermentowanych płynów i doprowadzenia ich do stadium napojów gotowych do rozlewu;
- c) do rozlewania napojów winnych do naczyń transportowych;
- d) do magazynowania gotowych wyrobów, gdzie może odbywać się również na-

klejanie opasek podatkowych na butelkach z napojami winnymi przed wypuszczeniem ich do wolnego obrotu;

e) dla czynności urzędników kontroli akcyzowej (art. 14, ust. 1).

2. Każde pomieszczenie powinno być oznaczone odpowiednim napisem, określającym jego przeznaczenie, wszystkie zaś naczynia i przyrządy mają być oznaczone numerami kolejnymi i napisami, określającymi ich pojemność w litrach. Oznaczenia te mają być wykonane farbą olejną lub w inny trwały sposób na samych naczyniach w miejscu widocznym.

Przyrządy kontrolne.

§ 35. 1. Wytwórnice oraz wolne składy powinny posiadać dla celów kontroli:

- a) pojemniki 1 oraz 5 lub 10 litrowe do pomiaru naczyń,
- b) cylinder szklany miareczkowany z podziałką co 2 cm³,
- c) przyrząd do odpędzania alkoholu (aparat Sallerona) lub ebulliometr Sallerona,
- d) termometry oraz alkoholomierze z właściwymi tablicami redukcyjnymi.

Wytwórnice obowiązane są ponadto posiadać cukromierz Ballinga-Brixa.

2. Przyrządy i naczynia, wymienione w ust. 1, z wyjątkiem aparatu Sallerona i ebulliometru powinny posiadać ważną cechę legalizacyjną.

3. W razie uzasadnionej wątpliwości co do dokładności wskazań narzędzi mierniczych urzędnicy kontroli akcyzowej winni je wyłączyć z użycia do czasu ponownego ich zalegalizowania.

Sprawdzanie wytwórnicy i wolnego składu.

§ 36. Przedsiębiorca nowouruchamianej wytwórnicy lub wolnego składu obowiązany jest najpóźniej na 14 dni przed zamierzonym rozpoczęciem produkcji złożyć urzędowi akcyzowemu zgłoszenie przedsiębiorstwa, dołączając w dwóch egzemplarzach:

- a) plan sytuacyjny przedsiębiorstwa i plan szczegółowy jego pomieszczeń z oznaczeniem miejsc rozmieszczenia ważniejszych urządzeń, poszczególnych przyrządów, naczyń i ich numerów,
- b) dokładny opis wszystkich pomieszczeń przedsiębiorstwa i ich przeznaczenia,
- c) opis wszystkich urządzeń przedsiębiorstwa, służących do wyrobu, magazynowania i rozlewu napojów winnych oraz
- d) szczegółowy opis postępowania technicznego przy produkcji poszczególnych rodzajów napojów winnych.

§ 37. 1. Każda wytwórnia i wolny skład podlega przed uruchomieniem sprawdzeniu przez władzę akcyzową.

2. Sprawdzenie (weryfikację) przeprowadza kierownik urzędu akcyzowego lub jego zastępca przy pomocy urzędników kontroli akcyzowej w obecności przedsiębiorcy lub jego zastępcy.

3. Przed terminem, wyznaczonym na sprawdzenie, przedsiębiorca obowiązany jest poczynić wszelkie niezbędne przygotowania, aby urzędnicy mogli niezwłocznie po przybyciu przystąpić do czynności sprawdzania.

4. Przy sprawdzaniu przedsiębiorca obowiązany jest udzielać urzędnikom wszelkich potrzebnych wyjaśnień oraz dostarczyć potrzebnych przyrządów i odpowiedniej pomocy.

§ 38. Sprawdzanie wytwórni i wolnego składu wymaga następujących czynności:

- a) oględzin i sprawdzenia z planami i opisem pomieszczeń, urządzeń oraz naczyń, służących do wyrobu, magazynowania i rozlewu,
- b) przemiaru naczyń,
- c) zbadania i ewentualnego zabezpieczenia pomieszczeń i urządzeń fabrycznych oraz magazynów, a zwłaszcza ich możliwych połączeń z innymi przedsiębiorstwami, w celu skutecznej kontroli produkcji i magazynowania,
- d) sporządzenia protokołu o sprawdzeniu.

§ 39. 1. Przemiarowi wodnemu systemem nalewu lub odlewu podlegają naczynia przeznaczone:

- a) do sporządzania bądź gotowania brzołki miodowej,
- b) do przeprowadzania fermentacji alkoholowej,
- c) do doprowadzenia napojów, które przeszły już fermentację główną, do stadium napojów gotowych oraz
- d) do przechowywania napojów gotowych.

2. Przy przemiarze naczyń, sporządzaniu i zabezpieczaniu przyrządów mierniczych obowiązują zasady, ustalone w przepisach o monopolu spirytusowym.

3. Przemierzane naczynia mają być zaopatrzone w przyrządy, umożliwiające zbadanie ilości płynu przy dowolnym napełnieniu naczynia (laski miernicze itp.).

4. Przyrządy miernicze (laski itp.) winny posiadać podziałki co najmniej na każde 10 litrów płynu.

5. Naczynia, w których przedsiębiorca zamierza przechowywać gotowe wyroby prawie do pełna lub do pełna, powinny być wymierzone na całkowitą normalnie wykorzystywaną pojem-

ność; zaopatrywanie takich naczyń w normalne laski miernicze jest zbędne; wystarczy oznaczenie górnego poziomu stałego napełnienia za pomocą bądź trwałego znaku na naczyniu, bądź laski-krzyżaka, mierzącej ewentualnie niedopelnioną część naczynia.

6. O pomiarze każdego naczynia spisuje się protokół w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach według załączonego wzoru Nr 12, które dołącza się do akt sprawdzenia.

7. Minister Skarbu może zezwolić na inne sposoby przemiaru naczyń niż przewidziane w ust. 1—6 niniejszego paragrafu.

§ 40. Z czynności sprawdzenia sporządza się protokół w dwóch egzemplarzach, podpisany przez urzędników przeprowadzających sprawdzenie oraz przez przedsiębiorcę i jego zastępcę. Protokół przedstawia się izbie skarbowej wraz z protokołami pomiaru naczyń, zgłoszeniem i jego załącznikami; akta sprawdzenia powinny być oparafowane i opatrzone pieczęcią urzędową.

§ 41. 1. Jeżeli izba skarbowa ustali, że urządzenie wytwórni lub wolnego składu odpowiada wymaganiom przepisów o opodatkowaniu napojów winnych, zatwierdza akta sprawdzenia.

2. Rozpoczęcie wyrobu napojów winnych w wytwórni, bądź ich magazynowanie w wolnym składzie może nastąpić dopiero po zatwierdzeniu akt sprawdzenia przez izbę skarbową.

3. Zatwierdzenie akt sprawdzenia, o których mowa w ust. 1 i 2, może mieć charakter warunkowy. W tym przypadku izba skarbowa określi, jakie zmiany bądź uzupełnienia w urządzeniu przedsiębiorstwa uważa za konieczne oraz zaznaczy, czy uruchomienie może nastąpić po, czy też przed dokonaniem tych zmian lub uzupełnień.

§ 42. Jeden egzemplarz zatwierdzonych akt sprawdzenia powinien być przechowywany w przedsiębiorstwie, a drugi w urzędzie akcyzowym.

§ 43. 1. O urządzeniu nowych lub zmianie zgłoszonych pomieszczeń albo urządzeń przedsiębiorca obowiązany jest złożyć urzędowi akcyzowemu najpóźniej w ciągu 3 dni, w każdym razie przed rozpoczęciem ich używania — zgłoszenie w dwóch egzemplarzach z odpowiednimi załącznikami, wymienionymi w § 36.

2. Do sprawdzenia zgłoszenia o zmianach oraz dalszego postępowania mają zastosowanie przepisy §§ 37—42.

Kontrola produkcji, magazynowania i rozlewu.

§ 44. 1. Przedsiębiorca wytwórni win naturalnych, sztucznych oraz miodu pitnego obo-

wiązany jest co najmniej na 3 dni przed nastawieniem surowców do fermentacji głównej złożyć kontroli akcyzowej plan robót według wzoru Nr 4.

2. Przedsiębiorca wytwórni wina musującego lub gazowanego obowiązany jest złożyć kontroli akcyzowej plan robót (wzór Nr 4a) na 3 dni przed przystąpieniem do rozlewu do butelek wina, przeznaczonego do wyrobu win musujących, bądź przed rozpoczęciem nasycania napojów winnych sztucznym kwasem węglowym, podając datę rozpoczęcia zamierzonego wyrobu i ilość produktów wyjściowych.

3. Plan, o którym mowa w ust. 1 i 2, przedkłada się w dwóch egzemplarzach kontroli akcyzowej. Kontrola akcyzowa po potwierdzeniu planu zwraca jeden egzemplarz przedsiębiorcy celem dołączenia do dokumentów wytwórni, drugi zaś przechowuje u siebie.

4. Plany robót (ust. 1 i 2) mogą obejmować dowolne okresy roku obrachunkowego.

5. O każdej zmianie planu robót przedsiębiorca obowiązany jest zawiadomić na piśmie w dwóch egzemplarzach kontrolę akcyzową w terminie, przewidzianym w ust. 1 i 2 dla złożenia planów. Zwrócony po potwierdzeniu przez kontrolę akcyzową jeden egzemplarz doniesienia o zmianie powinien być dołączony przez przedsiębiorcę do planu robót.

§ 45. 1. Jeżeli z planu robót wynika, że zasadnicze urządzenia fabrykacyjne (prasy, kadzie, zacierne i fermentacyjne, kotły do gotowania miodu, aparaty do nasycania kwasem węglowym, rozlewaczki itp.) nie będą przez dłuższy czas czynne, kierownik rejonu kontroli akcyzowej może zarządzić nałożenie zabezpieczeń urzędowych, uniemożliwiających bez ich naruszenia użycie tych urządzeń do produkcji nieprzewidzianej w zgłoszonym planie. Nałożenie i zdjęcie zabezpieczeń urzędowych uwidaczniają urzędnicy kontroli akcyzowej w zapisku rewizyjnym (wzór Nr 10).

2. W przypadku nieprzybycia urzędnika kontroli akcyzowej w terminie oznaczonym w planie do rozpoczęcia przewidzianych czynności wymagających uruchomienia urządzeń zabezpieczonych urzędowo, przedsiębiorcy służy prawo zdjęcia zabezpieczeń urzędowych i uruchomienia urządzeń, jednak nie wcześniej niż bezpośrednio przed przewidzianym terminem odnośnych czynności. Na okoliczność zdjęcia zabezpieczeń urzędowych przedsiębiorca obowiązany jest sporządzić protokół przy udziale i za podpisem dwóch świadków i przesłać go kontroli akcyzowej.

§ 46. Wyrób, rozlew i magazynowanie napojów winnych może się odbywać tylko w pomieszczeniach na ten cel przeznaczonych.

§ 47. 1. Organa akcyzowe mogą pobierać przy rewizjach próby półfabrykatów lub napo-

jów gotowych dla przeprowadzania analiz kontrolnych celem sprawdzenia, czy odpowiadają wymaganiom niniejszego rozporządzenia.

2. Próbkę, w razie potrzeby, należy odesłać do zbadania do Biura Badań Dyrekcji Państwowego Monopoliu Spirytusowego. W tym przypadku organa akcyzowe pobierają dwie próbki jednolitrowe, z których jedną wysyła się do Biura, drugą przechowuje się w przedsiębiorstwie pod zamknięciem urzędowym.

3. Naczynia z próbkami należy zabezpieczyć urzędowo i zaopatrzyć kartkami, na których ma być podana nazwa przedsiębiorstwa, data pobrania próbki, ilość płynu zawartego w naczyniu w chwili pobrania zeń próbki, oznaczenie rodzaju napoju według zapisu w księdze obrachunkowej oraz ilość i rodzaj dodanego ewentualnie środka konserwacyjnego. Kartkę podpisuje urzędnik pobierający próbkę oraz obecny przy pobieraniu próbki przedsiębiorca lub jego zastępca. Próbkę półfabrykatów fermentujących należy zabezpieczyć przez dodanie środka konserwacyjnego, którego powinien dostarczyć przedsiębiorca.

4. O pobraniu próbki półfabrykatu czynią urzędnicy stosowne wzmianki w księgach przedsiębiorstwa.

5. Pismo Dyrekcji Państwowego Monopoliu Spirytusowego, orzekające o wyniku analizy, przechowuje się w aktach przedsiębiorstwa.

6. Wynik analizy jest miarodajny dla wymiaru podatku.

7. O ile wynik analizy da podstawę do pobrania wyższego podatku, przedsiębiorca ponosi koszty przeprowadzenia analizy oraz koszty wysłania próbki.

8. W razie pobrania prób napojów winnych z miejsc sprzedaży poza wytwórnią i wolnym składem sprzedawca otrzymuje zwrot kosztów własnych towaru.

§ 48. 1. Organom władz akcyzowych, powołanym do wykonywania kontroli nad produkcją, magazynowaniem i rozlewem napojów winnych, służy wolny dostęp o każdej porze dnia i nocy do wszelkich budynków i pomieszczeń, wchodzących w skład wytwórni i wolnego składu.

2. Wszelkie wpisy rewizyjne organów władz akcyzowych w księgach obrachunkowych podpisuje również przedsiębiorca, lub jego zastępca i ewentualnie zaznacza przy tym swoje uwagi co do treści wpisu.

§ 49. 1. Stały nadzór w wytwórni lub wolnym składzie (art. 14, ust. 2) ustanawia izba skarbową.

2. O przydatności mieszkania dla stałego nadzoru decyduje urząd akcyzowy, który o-

rzeka również o wysokości kosztów stałego nadzoru, składających się z uposażenia służbowego urzędnika stałego nadzoru wraz ze wszystkimi należnościami służbowymi z tytułu pełnienia stałego nadzoru.

§ 50. Samoistne przedsiębiorstwa tłoczenia soków z surowców wymienionych w art. 1, przeznaczonych do wyrobu napojów winnych w wytwórniach, powinny być zgłoszone kontroli akcyzowej i podlegają nadzorowi akcyzowemu.

Rozlew i magazynowanie napojów winnych.

§ 51. Rozlew napojów winnych do butelek może być dokonywany tylko w wytwórni lub wolnym składzie albo też w magazynie celnym lub składzie celnym (§ 13 ust. 3).

§ 52. Przedsiębiorca wytwórni i wolnego składu obowiązany jest zgłosić kontroli akcyzowej wzory butelek, w jakich zamierza wypuszczać napoje winne do wolnego obrotu, podając ich pojemność, poziom płynu przy normalnym napełnieniu i rodzaje zamknięć. Kontrola akcyzowa oznacza na wzorcowej butelce poziom płynu przy napełnieniu, podanym w zgłoszeniu przedsiębiorcy, oraz przy napełnieniu w granicy górnej dopuszczalnego odchylenia (§ 55 ust. 1 lit. c), po czym przytwierdza do butelki kartkę z odpowiednim oznaczeniem za pomocą pieczęci urzędowej. Wzorce te przechowuje się w wytwórni pod zamknięciem urzędowym.

§ 53. 1. Napoje winne, rozlane do butelek, powinny być tego samego dnia złożone do magazynu.

2. W magazynie naczynia z napojami winnymi powinny być ustawione w takim porządku, by sprawdzenie zapasów nie nastęczało trudności przy czym:

- a) naczynia powinny być ustawiane oddzielnie według gatunków napojów winnych, stawek podatkowych i pojemności,
- b) butelki opatrzone już opaskami podatkowymi powinny być ustawione oddzielnie.

§ 54. W magazynie wytwórni i wolnego składu powinna być umieszczona tablica, na której przedsiębiorca obowiązany jest wykazywać szczegółowo stan zapasów napojów winnych w magazynie w końcu dnia.

Etykiety.

§ 55. 1. Butelki z napojami winnymi, wypuszczonymi do wolnego obrotu, mają być opatrzone etykietami, na których należy podać:

- a) rodzaj napoju (art. 1 ust. 2), przy czym przy winie gronowym, rodzynkowym i owocowym określenie „naturalne” może być opuszczone. Zakazuje się używania nazw lub oznaczeń (rysunków itp.),

mogących wprowadzić w błąd konsumenta co do rodzaju napoju, zawartego w butelce;

- b) przy winach gronowych ponadto, czy wino zawiera do 16%, czy ponad 16% alkoholu;
- c) pojemność butelki; oznaczenie pojemności butelki na etykiecie nie jest wymagane, o ile pojemność ta jest trwale oznaczona na szkło. Odchylenie miary w porównaniu z miarą, podaną na etykiecie, nie może przekraczać 2%;
- d) nazwę i siedzibę przedsiębiorstwa, w którym napoje winne zostały rozlane do butelek.

2. Izba skarbową może zwolnić przedsiębiorcę wytwórni lub wolnego składu od umieszczenia na etykiecie nazwy „wino owocowe” — w odniesieniu do tych wyrobów, których nazwy handlowe wskazują wyraźnie na ich owocowe pochodzenia (np. „wino porzeczkowe”, „wino jabłeczne”, wino Złota Reneta” itp.).

3. Oryginalne etykiety napojów winnych, sprowadzanych z zagranicy, mogą być używane w stanie, w jakim nadeszły. Brakujące oznaczenia powinny być dodatkowo uwidocznione na oryginalnych etykietach lub osobnych naklejkach.

§ 56. Wielkość liter napisu „wino sztuczne” nie może być mniejsza od największych liter użytych na etykiecie.

§ 57. 1. Przedsiębiorca wytwórni i wolnego składu obowiązany jest zgłaszać kontroli akcyzowej wzory etykiet w dwóch egzemplarzach celem stwierdzenia, czy odpowiadają przepisom §§ 55 i 56.

2. Jeden egzemplarz etykiet zwróconych po zatwierdzeniu przez kontrolę akcyzową przechowuje się w wytwórni.

3. Etykiet, których wzory nie zostały zatwierdzone, nie wolno używać.

Zaniki i ubytki.

§ 58. 1. Celem wyrównania naturalnych strat przy produkcji, magazynowaniu i rozlewie napojów winnych ustala się najwyższe dopuszczalne normy tych strat, zwanych zaniakami, w wysokości:

- 1) dla wytwórni:
 - a) przy wyrobie win musujących — 9% od ilości wina naturalnego, wziętego do przerobu,
 - b) przy wyrobie win gazowanych — 3% od ilości wina naturalnego, wziętego do przerobu,

c) przy wyrobie pozostałych napojów winnych — 3% od ilości otrzymanego półfabrykatu, po zakończeniu fermentacji głównej i odciedzeniu drożdży i części stałych;

2) dla wolnych składów:
0,05% miesięcznie od ilości napojów winnych, wpisanych na przychód w księdze magazynowej wraz z pozostałością z poprzedniego miesiąca.

2. Normy zaników, wymienione w ust. 1, oblicza się osobno dla każdego rodzaju napoju winnego (art. 1 ust. 2), uwzględniając ponadto w ramach każdego rodzaju odrębność napojów pod względem stawek podatku (art. 3 ust. 1), bez prawa wzajemnego zaliczania.

3. Prawo do wykorzystania norm zaników (ust. 2) wygasa z chwilą wyczerpania zapasów napoju winnego (półfabrykatu).

Sprawdzanie zapasów napojów winnych.

§ 59. 1. Znajdujące się w wytwórni i wolnym składzie zapasy napojów winnych podlegają sprawdzeniu przez władzę akcyzową.

2. Ustalenie zapasów uskutecznia się osobno dla każdego rodzaju napojów winnych przez:

a) sprawdzenie zawartości napojów winnych w niektórych butelkach (porównanie z poziomem napełnienia butelek wzorcowych, a w razie wątpliwości — przemierzenie);

b) ustalenie ilości półfabrykatów i gotowych produktów w poszczególnych naczyniach (beczkach, kufach, kadziach lub balonach) za pomocą przyrządów lub oznaczeń, wymienionych w § 39;

c) obliczenie ogólnej ilości każdego rodzaju napojów winnych z uwzględnieniem odrębności stawek podatkowych;

d) porównanie rzeczywistych zapasów napojów winnych (pkt c) z pozostałością książkową.

3. Ilość napojów winnych sprowadzonych z zagranicy, a znajdujących się w naczyniach, w których je sprowadzono i w stanie niezmiennym, można przyjmować przy sprawdzeniu zgodnie z danymi, zawartymi w dokumentach odprawy celnej.

4. O sprawdzeniu zapasów oraz o wyniku czynności rewizyjnych czyni się wpis w księgach przedsiębiorstwa przez całą ich szerokość.

Nadwyżki i ubytki.

§ 60. 1. Jeżeli przy rewizji rzeczywisty zapas danego rodzaju napojów winnych okaże się większy od tego, jaki powinien się znajdować według ksiąg obrachunkowych, należy ca-

łą stwierdzoną nadwyżkę zapisać na przychód w księgach przedsiębiorstwa.

2. Zapisane nadwyżki nie podlegają potrąceniu przy rocznych obrachunkach ubytków.

§ 61. 1. Ujawnione przy rewizji ubytki napojów winnych, przekraczające przepisowe normy zaników, podlegają opodatkowaniu.

2. Ubytki w granicach norm zaniku zapisuje się na rozchód w odpowiedniej rubryce księgi magazynowej bez podatku, ubytki zaś, przekraczające normy zaniku, zapisuje się w księdze magazynowej i podatkowej.

3. O stwierdzeniu ubytku, przekraczającego normy zaniku, organ, przeprowadzający rewizję, zawiadamia bezzwłocznie urząd akcyzowy, przysyłając mu odpis zapisu rewizyjnego.

4. Urząd akcyzowy wydaje orzeczenie, nakładające na przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia podatku od ubytków napojów winnych w ciągu 14 dni, licząc od dnia następującego po doręczeniu orzeczenia.

Księgi obrachunkowe.

§ 62. 1. Wytwórnie napojów winnych prowadzą następujące księgi:

a) księgę poboru opasek podatkowych (wzór Nr 2),

b) księgę produkcji (wzór Nr 5),

c) księgę magazynową (wzór Nr 7),

d) księgę podatkową (wzór Nr 8),

e) księgę zakredytowanego podatku (wzór Nr 9) oraz

f) zapysek rewizyjny (wzór Nr 10) i

g) zeszyty świadectw przewozowych (wzór Nr 11).

2. Wytwórnie win musujących (gazowanych) prowadzą zamiast ksiąg, wyszczególnionych w ust. 1 lit. b) — d), księgę obrachunkową (wzór Nr 6).

3. Wytwórnie, które magazynują i doprawiają soki, winny oprócz księgi produkcji prowadzić pomocniczą księgę tłoczenia i doprawiania soków (wzór Nr 5a).

4. Wolne składy prowadzą księgi wymienione w ust. 1 lit. a) oraz c) — g).

5. Księgi powinny być prowadzone ściśle według pouczeń, podanych na stronie tytułowej wzoru księgi.

6. Księgi winny być oparafowane i opatrzone pieczęcią urzędu akcyzowego.

§ 63. 1. Wpisów do ksiąg należy dokonywać wyraźnie, atramentem; nie mogą one zawierać podskrobań i zamazań, a wszelkie poprawki powinny być dokonane czerwonym atramentem przez przekreślenie pierwotnego wpi-

su w taki sposób, by pozostał nadal czytelny, tudzież przez zamieszczenie poprawki nad pierwotnym tekstem lub obok niego. Każdą zmianę i poprawkę należy potwierdzić własnym podpisem, podać datę przeprowadzenia zmiany lub poprawki i w razie potrzeby opisać ją.

2. Wpisy do ksiąg mają być dokonywane zaraz po zakończeniu danych czynności, a obejmujące czynności z całego dnia — najpóźniej do godziny 21 danego dnia.

3. Wpisy na każdej stronicy powinny być podsumowane i dodane do poprzedniego przeniesienia.

4. Na końcu miesiąca przedsiębiorca zamyka księgi i sporządza zestawienie miesięczne, przysyłając odpisy ksiąg wymienionych w § 62 ust. 1 lit. b) — f) oraz w ust. 2 za ubiegły miesiąc izbie skarbowej, najpóźniej do 5 dnia następnego miesiąca. Odpisy powinny być podpisane przez przedsiębiorcę lub jego zastępcę i poświadczone przez urzędnika kontroli akcyzowej.

5. Jeżeli urzędnik kontroli akcyzowej nie przybędzie do przedsiębiorstwa w terminie wyznaczonym dla wysłania odpisów ksiąg, przedsiębiorca bądź jego zastępca potwierdza samą zgodność odpisów z oryginałami.

6. Wszelkie błędy i niedokładności w księgach i odpisach zauważone przez władze akcyzowe lub ich organa wykonawcze, przedsiębiorca winien usunąć w terminie przez nie wyznaczonym.

§ 64. Dokumenty, służące za podstawę wpisów do ksiąg, jak plany robót, grzbiety i wtórniki świadectw przewozowych, pokwitowania kasowe, odcinki blankietów nadawczych P.K.O. i t. p. powinny być trwale umieszczone w osobnych teczkach i znajdować się przy księgach przedsiębiorstwa, a na żądanie przedkładane kontrolującym urzędnikom akcyzowym.

§ 65. W końcu roku obrachunkowego (31 grudnia) przedsiębiorca wytwórni lub wolnego składu obowiązany jest zamknąć księgi obrachunkowe, przeprowadzić obrachunek, a pozostałość rzeczywistą oraz ewentualne nadpłaty i zaległości przenieść do nowych ksiąg, których otwarcie (przeniesienie) poświadcza kierownik rejonu kontroli akcyzowej.

§ 66. Księgi oraz blankiety świadectw przewozowych sporządza przedsiębiorca własnym kosztem i staraniem i do dnia 1 listopada składa urzędowi akcyzowemu do poświadczenia.

§ 67. 1. Księgi i dokumenty, przewidziane w rozporządzeniu niniejszym przedsiębiorca jest obowiązany przechowywać w ciągu 5 lat.

2. W razie likwidacji przedsiębiorstwa przed upływem terminu, wyznaczonego w ust. 1, księ-

gi wraz z dokumentami powinny być przesłane do urzędu akcyzowego najpóźniej w ciągu 14 dni po wyczerpaniu zapasów napojów winnych i półproduktów

Napoje winne pod węzłem podatku.

§ 68. 1. Napoje winne, podlegające opodatkowaniu, mogą być przewożone pod węzłem podatku:

- a) z urzędu celnego do wytwórni napojów winnych, do wolnego składu, do składu tranzytowego, do gorzelnii odpędzającej spirytus z wina i do fabryki octu;
- b) z wytwórni do innej wytwórni, do wolnego składu, do składu tranzytowego, do gorzelnii odpędzającej spirytus z wina i do fabryki octu;
- c) z wolnego składu do innego wolnego składu, do składu tranzytowego, do wytwórni napojów winnych, do gorzelnii odpędzającej spirytus z wina i do fabryki octu.

2. Napoje winne, przesyłane pod węzłem podatku, mają być urzędowo odprawione i urzędowo przyjęte w miejscu przeznaczenia. Odprawiona przesyłka pozostaje pod węzłem podatku, za który aż do chwili odebrania jej w miejscu przeznaczenia odpowiada:

- a) osoba uprawniona do rozporządzania towarami w rozumieniu przepisów celnych — przy napojach winnych, sprowadzanych z zagranicy i
- b) wysyłający — w pozostałych przypadkach.

3. Przedsiębiorca wytwórni lub wolnego składu obowiązany jest zgłosić wywóz napojów winnych pod węzłem podatku kontroli akcyzowej celem dokonania odprawy, podając termin mającego nastąpić wywozu.

§ 69. 1. Na każdą przesyłkę napojów winnych, wysłaną pod węzłem podatku z wytwórni lub wolnego składu, przedsiębiorca obowiązany jest wystawić świadectwo przewozowe według wzoru Nr 11, składające się z właściwego świadectwa przewozowego, jego wtórniaka oraz grzbietu i zaopatrzone w jeden i ten sam numer kolejny.

2. W razie popełnienia jakiegokolwiek omyłki przy wystawianiu świadectwa przewozowego należy przekreślić wszystkie części świadectwa i pozostawić je w całości w zeszytach oraz wystawić nowe świadectwo przewozowe.

3. Sporządzone i podpisane świadectwo przewozowe wydaje się przewoźnikowi, a w razie przewozu publicznymi środkami przewozowymi dołącza się do listu przewozowego.

4. Przy przewozie napojów winnych z zagranicy świadectwa przewozowe zastępują następujące dokumenty:

- a) dla przesyłek oclonych — duplikat deklaracji celnej (kwit deklaracyjny), wydany przez urząd celny, który dokonał ostatecznej odprawy celnej,
- b) dla przesyłek nie oclonych — dokumenty celne przekazowe (listy przekazowe).

5. Przez przesyłkę napojów winnych rozumie się dowolną ilość naczyń lub opakowań, skierowanych równocześnie na adres jednego odbiorcy.

§ 70. Urząd akcyzowy może zażądać stosownego zabezpieczenia całego lub części podatku obciążającego przesyłkę, jeśli przewożone napoje winne nie są skażone; w takim przypadku złożone zabezpieczenie ulega zwolnieniu po urzędowym przyjęciu przesyłki w miejscu przeznaczenia.

§ 71. Urząd celny wydaje napoje winne, będące pod węzłem podatku, jedynie na podstawie każdorazowego zaświadczenia właściwego urzędu akcyzowego (wzór Nr 3). W zaświadczeniu urząd akcyzowy stwierdza, że oznaczony przedsiębiorca jest uprawniony do odbioru przesyłki napojów winnych pod węzłem podatku, ze wskazanego składu celnego. Zaświadczenie zatrzymuje urząd celny, który wydał przesyłkę.

§ 72. Przeznaczone do odprawy pod węzłem podatku naczynia z napojami winnymi mają być nalane do najwyższego normalnego poziomu napelnienia. Poszczególne skrzynie winy zawierać butelki o jednakowych pojemnościach, napelnione napojami winnymi, podlegającymi tej samej stawce podatkowej.

§ 73. Odprawa urzędowa napojów winnych (§ 68 ust. 2) obejmuje:

- a) zbadanie uprawnienia do wysyłki napojów winnych pod węzłem podatku,
- b) ewentualne skażenie napojów winnych, przeznaczonych do wyrobu spirytusu lub octu (§ 9 ust. 2 i 3);
- c) sprawdzenie zgodności stanu przesyłki z mającymi jej towarzyszyć dokumentami (§ 18 ust. 2 oraz § 69 ust. 1 i 4);
- d) nałożenie przy odprawie nieskażonych napojów winnych na opakowania lub środki przewozowe zabezpieczeń urzędowych w sposób uniemożliwiający dostęp do napojów winnych bez naruszenia tych zabezpieczeń;
- e) zaznaczenie na dokumentach, towarzyszących przesyłce, ilości i rodzaju nałożonych plomb urzędowych oraz ich znaków i numerów, jak również ewentualnie znaków i numerów środków

przewozowych oraz potwierdzenie podpisem i pieczęcią zgodności;

- f) przesłanie listem poleconym wtórnika świadectwa przewozowego bądź deklaracji celnej lub listu przewozowego właściwej dla miejsca odbioru przesyłki kontroli akcyzowej.

§ 74. 1. Przedsiębiorca, dla którego jest przeznaczona przesyłka wysłana pod węzłem podatku, powinien po jej nadejściu do miejsca przeznaczenia zgłosić ją kontroli akcyzowej celem urzędowego przyjęcia.

2. Przed przybyciem urzędnika kontroli akcyzowej nałożone zabezpieczenia urzędowe nie mogą być zdjęte z naczyń i opakowań przewozowych.

3. Urzędnik kontroli akcyzowej przyjmujący przesyłkę:

- a) sprawdza zgodność świadectwa przewozowego, towarzyszącego przesyłce, z wtórnikiem tegoż świadectwa, otrzymanego drogą pocztową,
- b) sprawdza stan naczyń i nałożonych zabezpieczeń urzędowych (§ 73 lit. d),
- c) wręcza świadectwo przewozowe, po odnotowaniu na nim wyniku odprawy przedsiębiorcy, jako dowód zaprzyszczenia napojów winnych do ksiąg, a wtórnik, po poświadczeniu go przesyła rejonowi kontroli akcyzowej miejsca wysłania celem wręczenia go przedsiębiorstwu wysyłającemu, jako dowód rozchodu napojów winnych bez opłaty podatku.

4. Jeśli przy odbiorze stwierdzono, że nałożone zabezpieczenie urzędowe (§ 73 lit. d) nie zostało naruszone i naczynia nie są uszkodzone, przedsiębiorca wpisuje otrzymane napoje winne na przychód do ksiąg, w ilości podanej w świadectwie przewozowym.

5. W razie uszkodzenia naczyń lub naruszenia nałożonych zabezpieczeń urzędowych urzędnik kontroli akcyzowej sporządza protokół w dwóch egzemplarzach, w którym podaje stan opakowań, naczyń i zabezpieczeń urzędowych oraz znaną ilość napojów winnych. Jeden egzemplarz protokołu oraz wtórnik świadectwa przewozowego urzędnik kontroli akcyzowej przesyła urzędowi akcyzowemu, właściwemu do wymiaru należności za ubytki, drugi zaś zostaje dołączony do dokumentów przedsiębiorstwa, jako dowód przychodowy. W tym przypadku wpisuje się na przychód do ksiąg przedsiębiorstwa odbierającego ilość napojów winnych ustaloną faktycznie przez urzędnika kontroli akcyzowej.

6. Po otrzymaniu wymienionego w ustępie poprzednim protokołu, urząd akcyzowy prze-

prowauza odpowiednie dochodzenia i, niezależnie od ewentualnego wdrożenia postępowania karno-skarbowego, wymierza należność podatkową od stwierdzonego ubytku.

7. Jeżeli przesyłka napojów winnych nie nadejdzie do miejsca przeznaczenia w ciągu miesiąca od daty odbioru wtórnika świadectwa przewozowego, bądź dokumentu celnego przez kontrolę akcyzową miejsca przeznaczenia przesyłki, kontrola zwraca:

- a) wtórnik urzędowi akcyzowemu z miejsca wysłania przesyłki,
- b) dokument celny urzędowi celnemu, który dokonał odprawy przesyłki, celem przeprowadzenia dochodzeń i wymiaru należnego podatku, zgodnie z przepisami § 68 ust. 2, o ile przedsiębiorca wysyłający bądź odbiorca nie udowodni, że przesyłka w całości doszła do miejsca przeznaczenia.

8. W przypadkach przewidzianych w ust. 5 i 7 należy w księgach przedsiębiorstwa wysyłającego przy odnośnej pozycji rozchodowej w rubryce „uwagi”, poczynić odpowiednią wzmiankę o stwierdzeniu ubytku bądź braku całej przesyłki oraz podać datę i numer orzeczenia wymiarowego.

§ 75. 1. Gdy podczas przewozu zajdzie konieczność zmiany miejsca przeznaczenia przesyłki, odprawionej pod węzłem podatku, wysyłający powinien zawiadomić o tym najbliższego urzędnika kontroli akcyzowej, który zaznacza w świadectwie przewozowym zmianę miejsca przeznaczenia i odbiorcy i zawiadamia o tym kontrolę akcyzową miejsca wysłania tudzież miejsce pierwotnego przeznaczenia przesyłki. Kontrola akcyzowa miejsca pierwotnego przeznaczenia przesyłki przesyła po otrzymaniu powyższego zawiadomienia wtórnik świadectwa przewozowego kontroli akcyzowej nowego miejsca przeznaczenia przesyłki.

2. O ile przesyłka napojów winnych, wysłanych pod węzłem podatku, powróci do wytwórni lub wolnego składu, zwrócone napoje winne należy zapisać na przychód w księgach kontrolnych przedsiębiorstwa wysyłającego z zachowaniem przepisów § 74.

3. W razie zagubienia świadectwa przewozowego w drodze, należy zawiadomić o tym najbliższego urzędnika kontroli akcyzowej, który na powyższą okoliczność spisuje odpowiedni protokół w dwóch egzemplarzach, z których jeden wręcza przewoźnikowi celem dołączenia do przesyłki, drugi zaś przesyła kontroli akcyzowej miejsca przeznaczenia przesyłki.

Przedsiębiorca, jego zastępca oraz pracownicy wytwórni.

§ 76. W razie zmiany za zgodą władzy akcyzowej osoby przedsiębiorcy wytwórni lub wol-

nego składu przedsiębiorca obejmujący zakład jest obowiązany w ciągu 7 dni, pismem w dwóch egzemplarzach, skierowanym do urzędu akcyzowego, potwierdzić prawdziwość danych, zawartych w zgłoszeniu i planach, które przedłożył jego poprzednik (§ 36), oraz sprawdzoną pojemność poszczególnych naczyń bądź też przedłożyć nowe zgłoszenia, w którym to przypadku mają zastosowanie przepisy §§ 37—41.

Urząd akcyzowy dołącza oba egzemplarze zgłoszenia do akt sprawdzenia.

§ 77. 1. O ustanowieniu zastępcy przedsiębiorcy wytwórni lub wolnego składu obowiązany jest zawiadomić urząd akcyzowy (art. 13).

2. Ustanowienie zastępcy jest konieczne wówczas, gdy przedsiębiorstwo należy do osoby prawnej lub takiej osoby fizycznej, która z jakichkolwiek powodów nie może wypełniać obowiązków, wynikających z przepisów o opodatkowaniu napojów winnych.

3. Zawiadomienie o ustanowieniu zastępcy powinien oprócz przedsiębiorcy podpisać także zastępca, na dowód, że zastępstwo przyjmuje.

§ 78. 1. Zarządzenie o usunięciu pracownika wytwórni lub wolnego składu, który popełnił nadużycie na szkodę Skarbu Państwa lub w popelnieniu tegoż współdziałał (art. 13 ust. 3), jak również zarządzenie w sprawie wstrzymania ruchu wytwórni lub wolnego składu wskutek nieustanowienia zastępcy lub usunięcia pracownika (art. 13 ust. 4) — wydaje urząd akcyzowy.

2. Po zastosowaniu się przedsiębiorcy do żądania władzy akcyzowej (ust. 1) urząd akcyzowy niezwłocznie zezwoli na wznowienie ruchu przedsiębiorstwa.

Sprzedaż napojów winnych.

§ 79. Przez hurtową sprzedaż napojów winnych rozumie się sprzedaż tych napojów innymi sprzedawcom.

§ 80. 1. Zezwolenie na hurtową sprzedaż napojów winnych wydaje urząd akcyzowy.

2. Co do wydawania zezwoleń obowiązują przepisy § 24.

§ 81. Urząd akcyzowy może na prośbę uprawnionego zezwolić na prowadzenie hurtowej sprzedaży napojów winnych przez zastępcę, przy czym zatwierdzenie zastępcy może uzależnić od złożenia przez niego deklaracji, iż przyjmuje solidarną odpowiedzialność z uprawnionym za wszelkie należności Skarbu Państwa z tytułu prowadzenia sprzedaży przez czas zastępstwa.

§ 82. Nie mogą otrzymać zezwolenia, o którym mowa w § 80 ust. 1 osoby wymienione w § 25.

§ 83. Zezwolenie na hurtową sprzedaż napojów winnych wygasa w przypadkach:

- a) śmierci osoby fizycznej lub likwidacji osoby prawnej, posiadającej zezwolenie,
- b) zrzeczenia się zezwolenia przez osobę uprawnioną,
- c) nieuruchomienia sprzedaży w ciągu 3 miesięcy, licząc od daty doręczenia zezwolenia, lub niewykonania sprzedaży przez okres 3 miesięcy, o ile urząd akcyzowy nie wyraził zgody na późniejsze uruchomienie sprzedaży lub na czasowe jej zaniechanie.

§ 84. Zezwolenie na hurtową sprzedaż napojów winnych może być cofnięte:

- 1) bez wypowiedzenia:
 - a) w razie, gdy uprawniony do sprzedaży lub jego zastępca naruszy przepisy art. 17 ust. 4—6,
 - b) gdy zajdą lub zostaną ujawnione okoliczności, przewidziane w § 25;
- 2) bez podania powodów za 6-miesięcznym wypowiedzeniem.

§ 85. 1. Detaliczna sprzedaż napojów winnych dzieli się na sprzedaż:

- a) z wyszynkiem i
- b) bez wyszynku.

2. Detaliczna sprzedaż napojów winnych z wyszynkiem może się odbywać jedynie w zakładach, podających potrawy lub napoje do spożycia na miejscu (restauracje, bary, winiarnie, kawiarnie, herbaciarnie, kluby, stołówki itp.).

3. W zakładach ze sprzedażą napojów winnych bez wyszynku nie wolno posiadać napojów winnych w naczyniach otwartych.

§ 86. 1. Detaliczna sprzedaż napojów winnych wymaga zgłoszenia (rejestracji). Zgłoszenie powinno być wniesione do kontroli akcyzowej. W zgłoszeniu należy podać datę zamierzonego rozpoczęcia, miejsce i rodzaj sprzedaży (z wyszynkiem, bez wyszynku). Kontrola akcyzowa, o ile nie istnieją przeszkody z uwagi na przepisy § 85 ust. 2, powinna w ciągu 3 dni wydać potwierdzenie odbioru zgłoszenia o rozpoczęciu sprzedaży, przy czym potwierdzenie to służy jako dowód dokonania wymienionego zgłoszenia. O zaniechaniu sprzedaży należy zawiadomić kontrolę akcyzową najpóźniej po upływie 24 godzin od ukończenia sprzedaży.

2. Detaliczna sprzedaż napojów winnych może być rozpoczęta dopiero po potwierdzeniu zgłoszenia (ust. 1).

§ 87. Zabrania się przechowywania napojów winnych w zakładach handlowych, które nie posiadają zezwolenia na hurtową sprzedaż lub nie zgłosiły detalicznej sprzedaży tych napojów.

Przepisy przejściowe.

§ 88. 1. Przewidziane w art. 32 ust. 2 lit. a) podania o zezwolenie na wyrób napojów winnych powinny czynić zadość wymaganiom, określonym w § 28.

2. Istniejące w chwili wejścia w życie dekrety zakłady:

- a) hurtowej sprzedaży napojów winnych obowiązane są w ciągu 20 dni od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wniesić do urzędu akcyzowego podanie o udzielenie zezwolenia, przewidzianego w § 80 ust. 1, dołączając dowody, że co do osoby, ubiegającej się o zezwolenie, nie zachodzą przeszkody z § 82,
- b) detalicznej sprzedaży napojów winnych mają zgłosić prowadzenie sprzedaży kontroli akcyzowej, zgodnie z postanowieniami § 86 ust. 1, w ciągu 20 dni od wejścia w życie niniejszych przepisów.

3. Przedsiębiorcy istniejących wytwórni, którzy uzyskają zezwolenia, przewidziane w art. 12, są obowiązani natychmiast po uzyskaniu zezwolenia uzupełnić złożone zgłoszenia (art. 32 ust. 1) danymi przewidzianymi w § 36 w celu przeprowadzenia sprawdzenia wytwórni.

4. Zakłady hurtowej sprzedaży napojów winnych, które nie uzyskają wymaganego zezwolenia urzędu akcyzowego oraz zakłady detalicznej sprzedaży, nie odpowiadające wymaganiom § 85 ust. 2, ulegają likwidacji w ciągu 3 miesięcy od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 89. Kto w dniu wejścia w życie dekretu posiada wymienione w art. 1 ust. 2 napoje winne na składach poza magazynami wytwórni napojów winnych oraz w miejscach sprzedaży, w ilościach powyżej 10 butelek lub też luzem w ilościach powyżej 7,5 litra, obowiązany jest zgłosić cały posiadany zapas, przewyższający powyższe ilości, w terminie, określonym w art. 33 ust. 1, kontroli akcyzowej w dwóch egzemplarzach, podając:

- 1) imię i nazwisko lub firmę;
- 2) ilość posiadanych napojów winnych z rozróżnieniem rodzajów wina podług poszczególnych stawek podatkowych (art. 3). Osobno należy wyszczególnić napoje winne w butelkach, a osobno napoje w innych naczyniach;
- 3) dokładne miejsce przechowania zgłoszonych napojów winnych, przy czym co do wyrobów niebutelkowanych należy nadto podać

ilość, rodzaj i ewentualnie numery naczyń skladowych.

§ 90. Kontrola akcyzowa wciągnie wniesione zgłoszenia do założonego na ten cel wykazu, zaopatrzy je kolejnym numerem pozycji wykazu, o ile można sprawdzi, czy treść zgłoszenia odpowiada rzeczywistości, a następnie obliczy przypadającą należność podatkową, wypisze na obu egzemplarzach zgłoszenia kwotę podatku i ilość opasek, jaka ma być pobrana, przeliczając wino luzem zgodnie z zasadami, określonymi w art. 3 ust. 4 oraz wymieni urząd skarbowy, w którym należy zapłacić podatek i wykupić opaski, po czym zwróci jeden egzemplarz zgłoszenia osobie, która je złożyła, a drugi dołączy do swego wykazu.

§ 91. 1. Na podstawie potwierdzonego przez kontrolę akcyzową egzemplarza zgłoszenia, przedsiębiorca nabywa we właściwej kasie urzędu skarbowego odpowiednią ilość opasek podatkowych, dla całego zgłoszonego zapasu napojów winnych, tak w butelkach, jak i w innych naczyniach.

2. Podatek od zapasów napojów winnych, w formie wykupu opasek podatkowych powinien być zapłacony w ciągu 5 dni po upływie terminu, określonego w art. 33 ust. 1.

3. Napoje winne zbutelkowane winny być zaopatrzone w opaski podatkowe w ciągu 30 dni od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

4. Napoje winne w innych naczyniach winny być rozlane do butelek i zaopatrzone w opaski podatkowe w hurtowych zakładach sprzedaży w ciągu 60, zaś w innych miejscach w ciągu 40 dni od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Na prośbę przedsiębiorcy izba skarbową może przedłużyć termin, określony hurtowym zakładom sprzedaży nie więcej, niż o dalsze 2 miesiące.

§ 92. Napoje winne, znajdujące się w transporcie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, odbiorca obowiązany jest zgłosić do opodatkowania, w sposób określony w § 89, w ciągu 5 dni po nadejściu przesyłki na miejsce przeznaczenia, o ile posiadany zapas wraz z ilością otrzymaną z transportu przewyższa ilość ustaloną w powyższym paragrafie.

§ 93. Niesprzedane w terminie określonym w art. 33 ust. 2 zapasy napojów winnych w ilości do 10 butelek podlegają zgłoszeniu i opodatkowaniu w ciągu 5 dni po upływie tego terminu, w trybie określonym w §§ 89—91.

Przepis końcowy.

§ 94. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

Konstanty Dąbrowski

w/z Minister Aprowizacji i Handlu:

Kazimierz Sokotowski